

jeg har ladet det staae. Efter Dagsordenen bliver at foretage: Fortsættelse af 2den Behandling af Udkast til Lov angaaende en for Kjøbstad og Land fælles overordnet communal Beshyrelse. Vi standse i Gaarsmødet ved Lovudkastets § 6. Jeg skal nu sætte under Forhandling Lovudkastets følgende Paragrafer, 7, 8, og 9, med de dertil af Udvalget stillede Ændringsforslag. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: § 7 omhandler Fordelingen af de forskjellige Kasser paahvilende Udgifter, og det er jo deels efter deres indbyrdes Forhold med Hensyn til Hartkorn, deels efter deres indbyrdes Forhold med Hensyn til Folkemængden. I begge Henseender er Udvalget enigt med Udkastet. Men den indeholder tillige en Bestemmelse om Udredelsen, og det er den, at Alt, hvad der falder paa Landdistricterne, opkræves og udredes gennem Amtsrepartitionsfonden efter Hartkornet, men for Kjøbstadernes Vedkommende bliver hvad der fordeles efter Hartkornet at udrede af sammes Kæmmerkasse, det vil sige, at forsaavidt det ikke kan afholdes af Kassens egne Indtægter, fordeles det ved Rigning halvt paa Næring og halvt paa Grund. Hvad den enkelte Kjøbstad har at udrede paalignes sammes Beboere efter de for Bidrag til Kjøbstadens Fattigvæsen fastsatte Regler og udbetales til Amtskassen gennem Kæmmerkassen. Udvalget troer, at disse Ting ere hensigtsmæssige; kun foreslaaer det, at der skal forbeholdes Kjøbstaden Ret til, hvis den puffer det, at bestemme, at det den paahvilende Bidrag kan lignes paa Byens Hartkorn. Det er det, der nu skeer med Hensyn til den vigtigste Udgift, nemlig med Hensyn til Veivæsenet, og det er ganske vist, at hvor Næringen ikke er meget bethdelig, men det Hartkorn, der hører til Byen, er af stor Værdi, er det den eneste vigtige Udredelsesmaade. Der staaer i Slutningen af Para-

graphen en Sætning, som Udvalget ikke kan billige. Det hedder der: Paahvilende der Amtsrepartitionsfonden nogen til Fremme af Veiarbejde stiftet Gjæld, kan denne med Indenrigsministeriets Samthkke overtages af Amtets Kasse, ligesom det i saa Fald med nævnte Ministeriums Sanction kan bestemmes, om der til Gjældens Afbetaling kan paalignes Amtets Kjøbstader noget overordentligt Bidrag. Det er foreslaaet af Udvalget, at denne Gjæld skal overgaae paa Amtskassen. Det forekommer os nemlig klart, at naar der er stiftet en Gjæld til Fuldbyrdselsens af de paaligende Veiarbejder, vil det blot sige, at de paafølgende Aars Indtægter til dette Formaal ere anticiperede, og at Arbeidet forlods er bragt til Udførelse, men deraf følger da naturligviis den Regel, at det maa overgaae i den Tilstand, hvori det findes, saa at, naar der er skeet Grundforbedring, indtræder Byen i et gunstigere Forhold, end naar der ikke er gjort Grundforbedring, og det er jo en Selsølgge, at naar der er skeet Grundforbedring ved Anticipation af paafølgende Aars Indtægter, saa maae disse tilveiebringes ved Paaligning paa dem, hvem fremtidigt Udredelsen af Udgiften paahviler. Der kan aldrig blive Tale om at paaligne noget extraordinairt Bidrag i saa Henseende; thi Kjøbstaden skal deeltage i alt det Arbejde, der forestaaer, og i Afbetalingen af den Gjæld, der er stiftet i dette Diemed, og den skal ligesaa lidt give noget extraordinairt Bidrag, fordi der er tilveiebragt en særdeles god Tilstand, som den faaer noget Tilskud, naar Veiene ere særdeles flette. Det overgaaer i status quo, og hvis der for Grundforbedringens Skyld er stiftet Gjæld, skal den forrentes og afbetales af de samme Kasser, som Udgifterne fremtidigt skulle udredes af, naar der ikke er gjort nogen Grundforbedring, eller Veiene ere overgaaede i en almindelig Tilstand. § 8 ophæver Amtsfattikassen og tager Bestemmelse om Fordelingen af sammes Capitaler og Indtægter.